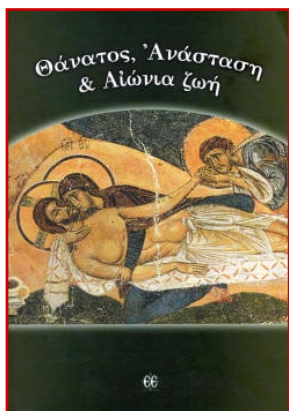

Βιβλιοπαρουσίασις

Θάνατος, Ἀνάσταση καὶ Αἰώνια Ζωή

(Ἀγιογραφικὴ καὶ ἀγιοπατερικὴ
προσέγγιση)

Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις

Σειρά: «Δομικὰ τῆς Πίστης» ἀριθμ. 2

Ἐκδόσεις: «Ἐτοιμασία» Ἱερᾶς Μονῆς
Τιμίου Προδρόμου Καρέας.

Ἐκδοσις γ', Ἀθήνα, 2021.

Σελίδες 376 (17 x 24).

Ὁ θάνατος εἶναι ἡ γέννα μας στὴν ἄλλη ζωὴ. **Εἶναι** ἡ «κοίμηση», δὲν εἶναι τὸ τέλος τῆς ὑπαρξῆς μας. **Εἶναι** ἕνας χωρισμός, πὺ στὴν οὐσία δὲν εἶναι χωρισμός. **Ὁ** θάνατος εἶναι ἀγαθό, εἶναι δῶρο, εἶναι εὐλογία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, «ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται». **Νὰ** συλλογᾶσαι τὸν ἐπικείμενο θάνατό σου, γιατί «χωρὶς τὸ τραγούδι τοῦ θανάτου, τὸ τραγούδι τῆς ζωῆς εἶναι ἄσκοπο καὶ ἀνόητο». **Καὶ** νὰ προσδοκᾶς τὴν παλιγγενεσία «τῆς ὀγδόης Ἡμέρας», ὅπου θὰ εἴμαστε ὅλοι ζῶντες «ἐν Αὐτῷ», διότι «ἐν Αὐτῷ» θάνατος δὲν ὑπάρχει!

* * *

Περιεχόμενα

Μήπως!... (ποίημα Γ. Δροσίνη)

Προλογικά.

Α'. Γιατί ὁ θάνατος στὴ ζωὴ μας;

Τί εἶναι ὁ θάνατος;

Ὁ ἄνθρωπος ὡς ψυχοσωματικὴ ἐνότητα.

Η διάλυση τοῦ σώματος.

«**Ἴ**να μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται».

Αμαρτία, Πτώση.

Προπατορικό ἀμάρτημα.

Αρχέγονα χαρίσματα.

Θάνατος δὲν σημαίνει ἀνυπαρξία.

Οί δερμάτινοι χιτῶνες.

Γιατί δημιούργησε ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο;

Ποιὰ ἦταν ἡ αἰτία τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ-Λόγου.

Ποιὸς ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Θέωση - Πνευματικὸς θάνατος.

Μετάνοια - Ἐπιστροφή - Σωτηρία.

Β'. Σῶμα καὶ ψυχή.

Η ἀθανασία τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν Πλατωνικὴ καὶ τὴν ὀρθόδοξη ἀντίληψη.

Σάρκα καὶ Σῶμα.

Σῶμα καὶ Ψυχή.

Γ'. Ὅταν ἡ ψυχή χωρίζεται ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ἐνταση τοῦ δαιμονικοῦ πειρασμοῦ.

Ἐπιθανάτιες ὀπτασίες.

Φῶς καὶ εὐωδία.

Μνήμη θανάτου.

Τελώνια.

Ἐξομολόγηση καὶ τελώνια.

Φόβος καὶ ἄγχος γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς.

Τελώνια καὶ πάθη.

Ο Φύλακας Ἄγγελος τὴν ὥρα τοῦ τελωνισμοῦ τῆς ψυχῆς.

Η Θεοτόκος τὴ δύσκολη ὥρα τοῦ τελωνισμοῦ τῆς ψυχῆς.

Μεταθανάτιες ἐμπειρίες.

Ορθόδοξες καὶ Δυτικὲς μεταθανάτιες ἐμπειρίες.

Δαίμονες καὶ προθανάτιες ἢ μεταθανάτιες ἐμπειρίες.

Θνητοψυχισμός.

Ψυχοπαννυχία.

Ταφή ἢ καύση τῶν κεκοιμημένων;

Δ'. Ἡ ψυχή μετὰ τὸ σωματικὸ θάνατο

Παράδεισος, Άδης, Κόλαση, Βασιλεία, Αιώνια ζωή.

Ζοῦν οἱ ψυχές μετὰ τὸ θάνατο;

Ἡ ὑπόστασις καὶ ἡ αὐτοσυνειδησία τῆς ψυχῆς στὴ «μέση κατάστασις».

Μερικὴ Κρίσις.

Ἡ προσευχὴ γιὰ τοὺς κεκοιμημένους.

Κοινωνία καὶ ἐνότητα μετὰ τοὺς κεκοιμημένους.

Εἴμαστε ἑπτὰ (ποίημα Ἄγνωστου).

Πνευματισμὸς καὶ κεκοιμημένοι.

Οἱ ψυχές τῶν κεκοιμημένων ἐπιστρέφουν στὴ γῆ;

Τὰ μνημόσυνα.

Ψυχασάββατα.

Ἀπαραίτητα εἶδη γιὰ τὴ Θ. Λειτουργία καὶ τὸ μνημόσυνο.

Κόλλυβα.

Τί σημαίνει τὸ «αἰωνία ἢ μνήμη»;

Ἦ πάρχει «Καθαρτήριο Πῦρ»;

Ε΄. Ἡ Δευτέρα Παρουσία

Πίστις στὴ Δευτέρα Παρουσία.

Πότε θὰ γίνῃ ἡ Δευτέρα Παρουσία;

Σημεῖα τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἀνακυκλούμενα καὶ μὴ ἀνακυκλούμενα.

Περὶ Ἀντιχρίστου.

Σφράγισμα - Δυσώνυμος ἀριθμὸς.

Τὸ ἔργο τοῦ Ἀντιχρίστου.

Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου.

Ζ΄. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν

Ἡ πίστις στὴν ἀνάστασις.

Ἡ ἀνάστασις στὴν Π.Δ.

Ἡ ἀνάστασις στὴν Κ.Δ.

Θὰ ἀναστηθοῦν καὶ οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί;

Ἡ οὐσία τοῦ σώματος χάνεται μετὰ τὸ θάνατο;

Αὐτὸ τὸ σῶμα θὰ ἀναστηθεῖ ἢ κάποιον ἄλλο;

Τὸ ἀναστημένο σῶμα.

Χαρακτηριστικὰ ἰδιώματα τοῦ ἀναστημένου σώματος.

Ὁ δοξασμὸς τοῦ σώματος.

Ἡ Βυζαντινὴ εἰκονογραφία καὶ τὰ ἀναστημένα σώματα.
Τὰ σώματα τῶν δικαίων καὶ τὰ σώματα τῶν ἁμαρτωλῶν.
Μία ἡλικία, κατάργηση καὶ τοῦ φύλου.
Οἱ Ἅγιοι ζοῦν τὸ δοξασιὸν τοῦ σώματος ἀπὸ αὐτῆ τῆ ζωῆ.
Ἡ ἀνακαίνιση τῆς κτίσης.

Ζ'. «Ὅταν ἀνοίγωνται βίβλοι...»

Τί σημαίνει Κρίση;
Πρόκειται γιὰ κάποιον δικαστήριον;
Ποιός εἶναι ὁ Κριτής;
Θὰ μᾶς κρίνουν οἱ Ἅγιοι;
Θὰ κριθοῦμε μόνοι μας;
«Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ».
Θὰ ἀνοίχθω βιβλία;
Θὰ κριθοῦν οἱ Δίκαιοι;
Πρόβατα - ἐρίφια.
«Ἐφόσον ἐποιήσατε...».
Πῶς θὰ κριθοῦν οἱ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας;
Ζυγὸς δικαιοσύνης.
«Εὐφρόσυνος συνάντησις».
Οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ γνωρίζονται μεταξύ τους;
Καθένας θὰ δεῖ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ ἀνάλογα μὲ τὸ βαθμὸ τῆς
τελειώσεώς του.
Ἡ Μέλλουσα Κρίση: Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου (ἀπό-
σπασμα).

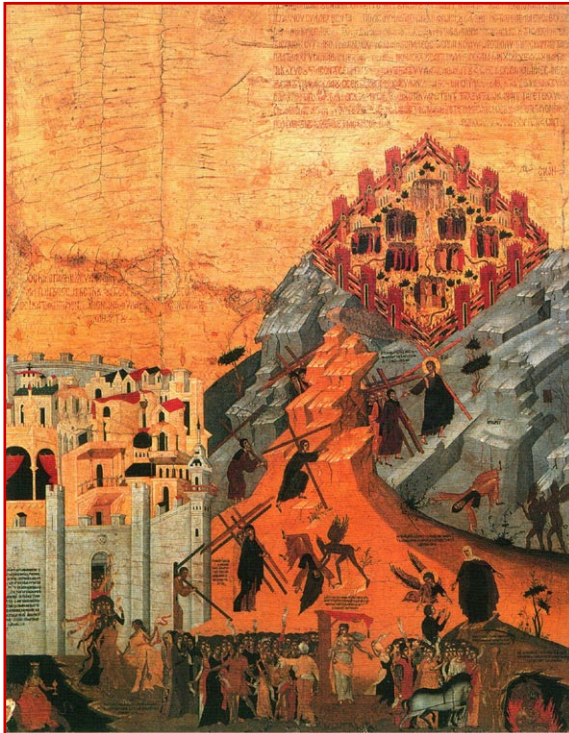
Η'. Αἰώνια ζωὴ (Παράδεισος ἢ Κόλαση)

Τί σημαίνει Παράδεισος; Ὁ Παράδεισος τῶν Πρωτοπλά-
στων.
Ἡ ἔννοια παράδεισος κατὰ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.
Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Παράδεισος.
Παράδεισος καὶ Κόλαση δύο διαφορετικοὶ τόποι;
Ὁ Παράδεισος καὶ ἡ Κόλαση στὴν Κ.Δ.
Εἰκόνες καὶ Παραβολές γιὰ τὸν Παράδεισο.
Ὁ Παράδεισος, κατὰ τὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη.
Παράδεισος, ἀτελεύτητος προσθήκη χαρισμάτων.
Θὰ ὑπάρχει καὶ στὴν Κόλαση συνεχῆς προσθήκη βασάνων;

Κόλαση, κατὰ τὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἄγιορειίτη.
Κολάζει ὁ Θεός;
Εἶναι ἀτελεύτητη ἡ Κόλαση;
Γιατί δὲν ὑπάρχει στὸν Ἄδη μετάνοια;
Τὰ κάλλη τοῦ Παραδείσου.
Τελεία ἀνακαίνιση τῆς ὑπαρξῆς μας.

Ἐπίλογος.

Βιβλιογραφικὲς ὑποσημειώσεις.

47. Ἀλληγορία τῆς ἀνω Ἱερουσαλήμ, τέλη 15ου αἰ.
Ἰερά Μοιή Θεοτόκου Πλατυτέρας, Κέρκυρα.

«Καί μ' ἔφερε, καθὼς ἤμουσ' ἐκσταση, σ' ἓνα μεγάλο καί ψηλό βουνό καί μοῦ εἰδείξεν τὴν ἁγία Πόλη, τὴν Ἱερουσαλήμ, νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Εἶχε τὴ λαμπρότητα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ λάμψη τῆς ἦταν ὅμοια μὲ πολυτιμο πέτραδι, σὰν τὸν ἱασπη πού κρυσταλλογάμπει. Εἶχε μεγάλο καί ψηλὸ τείχος μὲ δώδεκα πύλες, καὶ στίς πύλες δώδεκα ἀγγέλους: πᾶνω στίς πύλες ἦταν γραμμένα ὀνόματα, τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ: τρεῖς πύλες στὴν ἀνατολή, τρεῖς πύλες στὸ βορρᾶ, τρεῖς πύλες στὸ νότο καὶ τρεῖς πύλες στὴ δύση» (Ἀποκάλυψη).